

Po górach, dolinach...



Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika, w Ustroniu

Nr 4 (1182) 22 stycznia 2017 r.

Adres internetowy Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl>

E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com

III NIEDZIELA ZWYKŁA

Idziemy razem

Nawracajcie się, gdyż bliskie jest Królestwo Boże

(Mt 4,17)

W Jezusie zapaliło się światło pokonujące ciemności i śmierć; to On da nam ponownie radość poznania, zdrowie i wolność. Bóg działa i rusza na pomoc tam, gdzie dostrzega człowieka bez perspektyw, bez najmniejszej możliwości powodzenia. To Jezus daje wolność moralną i fizyczną, ponieważ odnawia człowieka, daje mu szansę odnalezienia i przebycia drogi, dzięki której będzie się realizować.

Co możemy zrobić z tym darem? Nawróćcie się, zmieńcie swoją mentalność, uczynicie ją mentalnością Jezusa i zmieńcie sposób działania, bądźcie synami światłości, pozwólcie się oświecić, aby potem oświecać innych. Niczym księżyc. Każdy Boży dar jest charyzmatem, nie na własny użytek, lecz aby dzielić go z innymi, ponieważ światło nie jest celem samym w sobie. Służy do rozjaśniania wszystkiego, co wokół i do wprowadzania radości w życie. Starajmy się w tym tygodniu odbijać światło Jezusa. Kiedy spoglądasz w słońce (Boga), Twoje oblicze jest oświecone: to właśnie nazywa się nawróceniem!

NIEOCZEKIWANE ODKRYCIE

Wracać do domu, odkrywając wiarę w Chrystusa. Dla pewnego dwudziestoczworoletka z Tarentu tak wyglądały właśnie pierwsze Światowe Dni Młodzieży, czyli początek drogi duchowego wzrostu. Gianluca Imperio nie był wierzący. Bóg odkrył go w świecie wolontariatu. Przez miłość do Chrystusa, nie na

odwrót. „Wyjechałem nie wiedząc, na co się piszę, nie znając nikogo z tarenckiej grupy diecezjalnej. Właściwie to byłem nawet jednym z najstarszych, ale od razu nawiązałem nić przyjaźni ze wszystkimi. Propozycja wyjazdu nadeszła od księdza Francesco Mitidieri, który w ostatnich miesiącach wysłuchiwał wielu moich pytań o sens. Jakiś czas temu – opowiada Gianluca – pracowałem w stowarzyszeniu społecznym zajmującym się młodymi ludźmi narażonymi na różne niebezpieczeństwa współczesnego świata, którego siedziba znajduje się w tej samej dzielnicy, w której ośrodek dla imigrantów. Przez przypadek poznałem kilku chłopaków stamtąd i tak zaczęła się przyjaźń. Codziennie ich odwiedzałem w domu prowadzonym przez księdza. Był to właśnie ksiądz Francesco, z którym po niedługim czasie podjęliśmy nocną misję pomocy bezdomnym na dworcu”.

Od czynów do modlitwy. Gianluca przeżył ŚDM, zatapiając się w zupełnej ciszy swojej duszy. „Poznałem żywoty świętych i błogosławionych z tych miejsc [Polski – przyp. tłum.]. Ze wszystkich przykładów najbardziej uderzył mnie życiorys błogosławionego księdza Popiełuszki, który walczył na rzecz wyzwolenia Polski z reżimu komunistycznego i został przez to zabity. Oczarowała mnie prostota i siła wiary tego człowieka. Mam cały czas w głowie jego nauczanie. Od teraz będzie już pięknie. Będzie to wchodzenie pod górę, ale jestem dobrze nastawiony”.

(z czasopisma „Avvenire”, 28.09.2016 – tekst Mariny Luzzi)

LITURGIA SŁOWA

I czytanie: Iz 8,23b-9.3

Psalm: Ps 27,1.4.13-14

II czytanie: 1 Kor 1,10-13.17

Ewangelia: Mt 4,12-23

18-25 stycznia: Tydzień modlitw o jedność chrześcijan

Miłość Chrystusa przynagla nas do pojednania (por. 2 Kor 5,14-20)

Pan moim światłem i zbawieniem moim

(Ps 27)

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: Ziemia Zabulona i ziemia Neftalegou, Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci światło wzeszło. Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie. Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. Oni natychmiast zostawili sieć i poszli za Nim. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieć. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu. (Mt 4, 12-23)

We wszystkich starożytnych ludach spotykamy się z mistycznym znaczeniem światła, jak i z walką z ciemnościami. Co więcej, pojawiają się różnego rodzaju zjawiska świetlne o charakterze sakralnym, a boskość jest przedstawiana jako uosobienie światła. Dlatego też, nie na próżno już od pierwszych zdań Księgi Rodzaju, Bóg ukazuje się nam jako \square twórca wszystkiego z nicości. I nie dziwi to, że na początku mówi Bóg:

Niechaj się stanie światłość! (...)widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności (Rdz 1, 3-4)

Tak więc w świetle tych ludzkich doświadczeń możemy rozważać znaczenie słów, jakie Pan daje nam do przemyślenia:

Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci wzeszło światło (Iz 8,23; 9,1).

Teksty liturgii na III Niedzielę zwykłą słyszymy również w czasie Pasterki Bożego Narodzenia. Prorok Izajasz ogłasza wielką, nieopisaną radość z przyjścia na świat Zbawiciela.

Pozostajemy w ciemnościach, kiedy nie mamy Chrystusa, kiedy znajdujemy się daleko od Niego, z powodu grzechu, egoizmu czy ułomności tego świata. Jednak, gdy mamy Chrystusa, wielkie ciemności nasze serca się rozpraszają, nasze wnętrza wypełnia się światłem, radością i pełnią pokoju:

Ja jestem światłością świata – mówi Jezus. - Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia (J 8,12).

Żyjmy zatem zawsze przy boku Chrystusa. Wtedy światło i radość będą naszym udziałem, a także tych, którzy z nami są. Wtedy też będziemy mogli być autentycznymi chrześcijanami, naśladowcami Tego, który jest Światłem świata.

Wasz brat Franciszek

Doniosłość Różańca Świętego

Jestem Królową Różańca świętego!

Przyszłam upomnieć ludzi, aby zmienili swe życie; odmawiali różaniec... pokutę czynili za grzechy i zaprzestali obrażać Boga ciężkimi grzechami.

Przypominamy rozważania br. Bogumiła Adamczyka ujęte w książce pt. "Odmawiajcie Różaniec".

Po skończonym Wierzę w Boga... odmawiamy Ojciec nasz. Pan Jezus kazał nam nazywać Boga, który nas stworzył - Ojcem. Bądźcie tedy doskonałymi jako Ojciec wasz niebieski doskonały jest. Kto miłuje Ojca, ten powinien też miłować Jego dzieci, którym On dał życie. Tu leży najgłębsza przyczyna miłości bliźniego, i to bez wyjątku, nawet nieprzyjaciół. W pierwszej części Modlitwy Pańskiej zanosimy trzy prośby dotyczące Ojca: Święć się Imię Twoje; Przyjdź Królestwo Twoje; Bądź wola Twoja! Chwała Boża powinna być zawsze na pierwszym miejscu. W drugiej części Modlitwy Pańskiej zanosimy prośby osobiste. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj... Ojczy, dałeś nam życie i dzięki Ci za to! Aby jednak żyć, potrzebny jest chleb. Daj nam tego chleba zarówno dla duszy, jak i dla ciała. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom... Trudne zadanie. Miarą Bożego odpuszczenia ma być miara naszego przebaczenia względem naszych winowajców. I nie wódz nas na pokuszenie... Tyle w życiu zagraża nam niebezpieczeństw, tylu wrogów czyha na naszą duszę, tyle zła jest rozsianego po ziemi. Nic dziwnego, że zwracamy się do Ojca jak dziecko, którego Dobry Ojciec wysłucha i uchroni od zła. Warunkiem dobrej modlitwy różańcowej jest przebaczenie. Ten dobrze odmawia Różaniec, kto chętnie przebacza bliźnim, którzy go skrzywdzili. Różaniec żąda ofiary nie z pieniędzy, nie ze zwierząt, ale z własnego serca! Kogo nie stać na tę ofiarę, niech nie bierze do ręki różańca, bo za jednym odmówieniem pisze na siebie sześć razy wyrok potępienia. Zamiast błogosławieństwa, ściągają na siebie przekleństwa. Taki nie może nazywać Boga swoim Ojcem, ale \square ędzią \square prawiedliwym. Taki świadomie rezygnuje ze swego miejsca w niebie, bo jakże by zasiadł tam obok brata, którego nienawidził całe życie? Tu leży przyczyna bezowocności modlitwy. Tej ofiary z serca nie da się niczym zastąpić. *A ja wam powiadam: miłujcie nieprzyjaciół waszych! (cdn.).*

Lucja Chołuj

Czy wiesz, że...

Apokryf (gr. apokryphos=ukryty) - to utwór tematycznie związany z Pismem Świętym Starego lub Nowego Testamentu?

Apokryfy nie należą do tzw. ksiąg kanonicznych, gdyż nie zostały napisane pod natchnieniem Ducha Świętego i Kościół nie uznał ich za źródło objawienia Bożego. Powstawały szczególnie w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Autorzy apokryfów w barwny sposób opisywali fakty przytoczone w Piśmie Świętym, np. w Ewangelii wg św. Łukasza, gdzie jest zapisane o małym Jezusie, że „czynił postępy w mądrości, w latach i łasce u Boga i u ludzi” (Łk 2,52) oraz, że był „poddany” Maryi i Józefowi, literatura apokryficzna dodała do tego zapisu legendę o Jego zabawach i zajęciach, kontaktach z ludźmi, rozmowach z Matką Bożą i św. Józefem.

Do ważniejszych apokryfów należą: *Wniebowzięcie Izajasz, Apokalipsa Mojżesza czy Protoewangelia Jakuba.*

Patriarchowie i Prorocy z naszego kościoła

Dekalog (Wj 20,1-21)

20. 1. wtedy wypowiedział Bóg wszystkie te słowa: 2. „Ja jestem Pan Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

3. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! 4. Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego co jest w wodach pod ziemią! 5. Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, bo Ja Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, który za nieprawość ojców karze synów do trzeciego i czwartego pokolenia, tych którzy Mnie nienawidzą. 6. Okazuję zaś łaskę, aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

7. Nie będziesz wzywał imienia Pana Boga twego, w błahych rzeczach, bo nie pozwoli Pan by pozostał bezkarny ten, kto wzywa Jego imienia w błahych rzeczach.

8. Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. 9. Sześć dni będziesz się trudził i wykonywał wszystkie swoje zajęcia. 10. Dzień zaś siódmy jest szabatem Pana, Boga twego. Nie będziesz przeto w dniu tym wykonywał żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani przybysz, który przebywa w twoich bramach. 11. W sześć dni bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko co jest w nich, siódmego zaś dnia odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty.

12. Czcij twego ojca i twoją matkę, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, ci daje.

13. Nie będziesz zabijał.

14. Nie będziesz cudzołożył.

15. Nie będziesz kradł.

16. Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

17. Nie będziesz pożywał domu twojego bliźniego. Nie będziesz pożywał żony bliźniego twego, ani niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twojego bliźniego.

18. A cały lud, postrzegając gromy i błyskawice oraz głos trąby i górę dymiącą przeląkł się i drżał, i stał z daleka. 19. I mówili do Mojżesza; „Rozmawiaj ty z nami, a my będziemy cię słuchać! Ale Bóg niech rozmawia z nami abyśmy nie pomarli”. 20. Mojżesz rzekł do ludu: „Nie bójcie się! Bóg przybył po to, aby was doświadczyć i pobudzić do bojaźni przed sobą, żebyście nie grzeszyli”. 21. Lud stał ciągle z daleka, a Mojżesz zbliżył się do ciemnego obłoku, w którym był Bóg.

Pismo święte Starego i Nowego Testamentu. Wydawnictwo PALLOTINUM. Biblia Tysiąclecia. Wydanie piąte. Poznań 2000, str. 97-98.

Dekalog (po grecku: deka logoi – dziesięć słów)

Jest podsumowaniem i punktem kulminacyjnym przymierza zawartego przez Boga z Jego ludem, fundamentem norm etycznych dla ludzi każdej epoki (są to w istocie pouczenia Stwórcy). Wstęp i pierwsze cztery przykazania dotyczą relacji człowieka z Bogiem, pozostałe sześć natomiast wzajemnych związków między ludźmi. Stąd wynika sformułowanie przez Jezusa podwójnego przykazania w Mt 22,37-40.

Przykazania świadczą o tym, że Bóg troszczy się o każdy

aspekt życia człowieka. Ustanawia przepisy regulujące związki rodzinne, nakazujące szacunek dla ludzkiego życia, porządkujące życie seksualne, chroniące własność, dotyczące mowy i myśli. Bóg nas stworzył; tylko On może nas pouczyć, jak powinniśmy postępować.

Owe „dziesięć słów” wyrytych na kamiennych tablicach, przechowywanych w Arce Przymierza, stanowiło fundament Prawa Izraela.

Zostały one sformułowane na wzór traktatów zawieranych na Bliskim Wschodzie w XII wieku przed Chrystusem między wasalami a ich suzerenami..

Zwoje znad Morza Martwego dowodzą że idee przymierza zachowały swoje znaczenie w teologii żydowskiej aż do czasów Nowego Testamentu. Jezus sam wyraźnie zakładał, że jego uczniom bliskie jest myślenie kategoriami przymierza, kiedy mówił o swojej śmierci jako Nowym Przymierzu (Mt 14,24).

Przewodnik po Biblii. Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Wydanie dziesiąte. Warszawa 2005, str. 164.

W Loggiach Raffaella w Watykanie w latach 1512-1518, Raffaello Sanzio i inni namalowali fresk zatytułowany: „Mojżesz otrzymuje tablice”. Na fresku przedstawione jest jak Mojżesz otrzymuje od Boga kamienne tablice. Od Boga, którego nie widzimy w całości, a jedynie połowę twarzy z profilu, od Boga otoczonego obłokiem i aniołami. Mojżesz, ubrany w zieloną tunikę, klęczy na skale. W dole widoczny jest obóz Izraelitów, namioty i lud. Nad obozem Izraelitów niebo pełne chmur jest czerwone

Gianfranco Ravarsi – Góry Boga. Tajemnica gór w słowie i obrazie. Wydawnictwo JEDNOŚĆ, Kielce 2002, str. 74.

Nadanie praw Izraelowi przez Boga (Wj 20,23-23,33)

Ta część, znana jako „Księga Przymierza” jest najstarszym przekazem Prawa żydowskiego. Składa się ona z „wyroków” (precedensów, kasusów), to znaczy rozstrzygnięć w konkretnych przypadkach, i z norm, czyli kategoriicznych przykazań. Kodeks żydowski, chociaż podobny w formie do innych kodeksów z zachodniej Azji, ma wiele cech odrębnych.

Do najważniejszych cech należą te, które mówią, że cały kodeks oparty jest na autorytecie Boga, a nie króla. Nie ma różnic na prawo świeckie i religijne. W Biblii prawa cywilne i karne, moralne oraz religijne tworzą nierozdzielny całość, z czego wynika, że Bóg zajmuje się życiem ludzkim jako całością. Prawo jest jedno dla wszystkich. Przepisy ochraniające słabych i bezdomnych są szczególnie surowe. Kary świadczą o wielkim szacunku, z jakim odnoszono się do ludzkiego życia; za każdą zbrodnię groziła precyzyjnie odmierzona kara. Ustawodawstwo obejmuje sprawy osiadłego rolniczego życia w Kanaanie. Tę część (historycznie późniejszą) można streścić w sposób następujący:

prawo cywilne (Wj 21,1-23,13), prawa niewolników (Wj21,1-11), zabójstwo człowieka i godzenie w życie ludzkie (Wj21,12-32), uszkodzenie, kradzież własności (Wj 21,33-22,15), obowiązki społeczne i religijne (Wj 22,16-31) sprawiedliwość i prawa człowieka (Wj 23,1-13) prawa dotyczące trzech głównych świąt: Przaśników, Żniw i Zbiorów (Wj23,14-19).

Zobowiązania Boga wobec swojego posłusznego ludu (Wj23,20-33), przy czym te przepisy są szczegółowym rozwinięciem streszczenia podanego w Wj 20,1-17.

Przewodnik po Biblii. Oficyna Wydawnicza „Vocatio”, Wydanie dziesiąte. Warszawa 2005, str. 164-165.

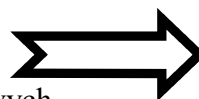
Opracowali Elżbieta i Andrzej Georgowie

**RESTAURACJA
BAHUS**

www.bahus.pl

Restauracja BaHus
jest świetnym miejscem do organizacji wszelkiego rodzaju imprez.
Specjalizujemy się w organizacji:

- przyjęć weselnych,
- bankietów,
- imprez cateringowych,
- innych imprez okolicznościowych.



USTROŃ
ul. 9 Listopada 10
tel. 33 854 26 72
kom. 602 831 296

Kącik poezji

Kwiaty dla dziadka

Kto ci powie o dawnych latach
tych lat naoczny świadek.
Jak kraj nasz rośnie, jak ludzie rosą
opowie ci twój dziadek.

Otworzy serce, kieszeń otworzy,
podsunie czekoladę.
Z twoich sukcesów zawsze się cieszy.
Kto? No wiadomo dziadek.

A jak coś spsosisz, a jak naknocisz
jak trzeba spytać o radę -
to kto za uszy wyciągnie z biedy?
Wiadomo - zawsze dziadek!

Więc wnuki proszą, żeby w kwaciarniach
kwiatków nie chować pod ladę.
Dziadek ma święto!
Kwiaty dla dziadka!
Wiwat, niech żyje dziadek!

Wanda Chotomska



jest kołem ratunkowym na morzu życia

Klinika, dwóch emerytów oddaje
honorowo krew. Jeden z nich, który
otrzymał odznakę honorową za to, że oddaje krew już
45 raz mówi do drugiego:

- Słyszał pan? Podobno po 150 razie dostaje się samochód!!
- Jasne- odparł towarzysz - Karawan!

Z życia parafii



• W sobotę, 14 stycznia, po wieczornej Eucharystii odbyło się spotkanie opłatkowe, w którym uczestniczyli przedstawiciele grup działających przy Parafii. Obecni byli też Ksiądz Proboszcz i ks. Mariusz. Spotkanie minęło w bardzo miłej atmosferze przy śpiewie kolęd. Wszyscy obecni byli bardzo zadowoleni.

• W niedzielę Ksiądz Proboszcz dziękował wszystkim Parafianom, którzy przyjęli kapłana w swoim domu podczas odwiedzin duszpasterskich. Przypomniawszy, że część z ofiarowanych pieniędzy zostanie przeznaczona na zakup rzutnika multimedialnego i na potrzeby funkcjonowania Parafii.

• W poniedziałek na opłatku spotkali się nasi chórzyci.

Tradycyjnie z nowym rokiem przypominamy o możliwości podzielenia się 1% swojego podatku.

1% można przekazywać na dowolnie wybrany cel społeczny.

Proponuję przekazać 1% podatku na rzecz **Ewy Frąckowiak**. Wiele osób kupujących leki w aptece „Zdrowit” koło Kuźni zna panią mgr Edytę Frąckowiak, a Ewa jest jej córką. /Urodziła się w 2012 roku, po dwóch latach pojawiły się poważne problemy neurologiczne. Obecnie oprócz padaczki cierpi na autyzm i szereg zaburzeń rozwojowych, których przyczyn do tej pory nie znamy. Dzięki rehabilitacji jest szansa na poprawę jej stanu.

Ewcia jest podopieczną Fundacji Dzieciom „Zdążyć z Pomocą”. Każdy 1% odpowiednio zapisany w PIT jako cel szczegółowy „21685 Frąckowiak Ewa”, trafi na subkonto Ewki i zostanie w całości przekazany na jej rehabilitację i leczenie.

DYŻURY SPOWIEDNIKÓW W TYM TYGODNIU

Dzień tygodnia **9. 00 - 10. 30**

poniedziałek	ks. Łk. Tłałka
wtorek	ks. T. Serwotka
środa	Franciszkanie
czwartek	ks. M. Piela
piątek	ks. J. Piszczan

Dzień tygodnia **15. 00 - 16. 30**

poniedziałek	Św. Klemens
wtorek	Franciszkanie
środa	Salezjanie
czwartek	Dominikanie
piątek	Salezjanie

JUBILACI TYGODNIA

Urszula Wołoszynowicz

Jerzy Koncewicz
Maria Koniorczyk

Nina Kuś
Jerzy Długi

Włodzimierz Głowinkowski
Andrzej Szeja

Józef Kierat
Tadeusz Krzywoń

Łucja Dyszlewska
Józefa Rapsztyn

Józef Bukowczan

Jubilatom życzymy pomyślności, zdrowia, łask Bożych za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny oraz radości i spokoju.

„Po górach, dolinach...”

Barbara Langhammer (red. naczelny), Roman Langhammer (skład komputerowy), Franciszek Jaworski, ks. Mariusz Jagosz (ogłoszenia i intencje)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania nadesłanych materiałów i zmiany tytułów.

Wydawca: Parafia pw. św. Klemensa, papieża i męczennika w Ustroniu.

Koszt wydania: 1 zł.; ofiara dobrowolna.

Adres Redakcji: 43-450 Ustroń, ul. M. Konopnickiej 1, tel. 33 854 30 23 (Parafia: 33 854 24 49).

Strona internetowa Parafii: <http://www.klemens.beskidy.pl> E-mail Redakcji: barbaralanghammer@gmail.com